

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,,

Δ Ε Κ Α Π Ε Ν Θ Η Μ Ε Ρ Ο Ν Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Ἐμφυτον κριτικὸν πνεῦμα καὶ πείρα μακρά, κτηθεῖσα ἐν μέσῳ τα-
ραχώδους ἐθνικῆς ἐξελίξεως ὀφειλομένης πρὸ παντός εἰς τὸ ἀπὸ πά-
σης πλευρᾶς ἐκτεθειμένον τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, ἀνέπτυξαν παλαιό-
θεν παρ’ ἡμῖν τὴν πολιτικὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Αἱ τελευταῖαι δοκιμασίαι τῆς μαρτυρικῆς γενεᾶς μας, τὴν προώ-
θησαν εἰς μίαν πλήρη ὀριμότητα.

Δὲν ἄρκοῦν πλέον ἡχηραὶ ἐκφράσεις, οὔτε συστηματικαὶ αὐτοδια-
φημίσεις, διὰ νὰ καθοδηγοῦν τὰ φρονήματα του.

Ἀπὸ σειρὰν περιστατικῶν προκύπτει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει
ἀνάγκην σήμερον ἄλλης ποιότητος πνευματικῆς τροφῆς, ζητεῖ νηφάλι-
ον καὶ οὐσιαστικὴν μελέτην τῶν πραγμάτων, σοβαρότητα καὶ μετριο-
πάθειαν εἰς τὰ νοήματα καὶ τὰς ἐκφράσεις.

Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην δὲν ἄγει πλέον διὰ τῶν
ρητορικῶν ἐξάρσεων οὔτε κατοχυροῦται ἀπλῶς διὰ τῶν προσωπικῶν
ἐκδουλεύσεων. Ἄγει διὰ τῆς προβολῆς σαφῶν καὶ ἐμπεριστατωμένων
συλλογισμῶν, διὰ τῆς γενικῆς ἀναγνώσεως τῶν μετὰ μόχθου καὶ
θυσιῶν δημιουργουμένων κοινωνικῶν ἀξιών. Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύ-
την ἀποβλέπουν τὰ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ».

Οἱ συντάκται τῶν, ἔχουσι κοινὰς τὰς γενικωτέρας ἀπόψεις τῶν
ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἐκτεθείσας ἤδη ἐν πολλοῖς εἰς δύο προη-
γούμενα τεύχη τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κ. Π. Πιπινέλη.

Ἡ ἐκδοσίς τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ» ὀφείλεται εἰς τὴν δια-
πίστωσιν τῆς ἀπηχήσεως τῆς ὁποίας τὰ δύο αὐτὰ τεύχη ἔτυχον εἰς εὐ-
ρύτερα στρώματα τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ στηρίζεται εἰς τὴν ἐλπίδα
ὅτι ἡ διάδοσις καὶ ἀνάπτυξις αὐτῶν εἶναι ἐπιθυμητὴ παρ’ αὐτῆς.

Οἱ συντάκται τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ» ἔχουν βεβαίως κοι-
νὰς βασικὰς ἀντιλήψεις ἐναντι τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς Ἑλληνικῆς
πραγματικότητος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΤΟΣ Α. 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953 ΦΥΛΛΑ 1-25

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

ὑπὸ καὶ ἐπιμελείᾳ ΠΑΝ.

π. Βουλευτοῦ. τ. Διευ.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Πιστεύουν εις τὸ Ἔθνος ὡς τὴν πρωταρχικὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς, καὶ ἔχουν σαφὴ συνείδησιν τῶν διεθνῶν προβλημάτων καὶ κινδύνων ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ ζωὴ ἀνελλίσσεται σήμερον.

Συναισθάνονται τὴν ζωτικὴν ἀνάγκην μιᾶς στοργικῆς Κοινωνικῆς πολιτικῆς ἱκανῆς νὰ ἀγκαλιάσῃ ὅλας τὰς ἀσθενεστέρας τάξεις καὶ νὰ συνδέσῃ αὐτὰς ἀδιαρρήκτως πρὸς τὴν ὑπαρξιν τοῦ σημερινοῦ Ἀστικοῦ Κράτους. Δι' αὐτὸ καὶ εὐρίσκονται εἰς ἀδυσώπητον ἀντίθεσιν πρὸς οἰονδήποτε σφετερισμὸν ἐπ' ὠφελείᾳ ὀργανωμένων συμφερόντων.

Πιστεύουν εἰς τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τῆς **νομιμότητος** καὶ γνωρίζουν ὅτι αὕτη καθίσταται τύπος κενὸς εὐκόλως καταπατούμενος, ὅταν δὲν πλαισιώνεται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς νομιμοφροσύνης ἐναντι τοῦ **Ἔθνους**, τοῦ **Βασιλέως**, τῶν **συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν παραδόσεων**.

Συναισθάνονται τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς εὐρύθμου συνεργασίας καὶ διαδοχῆς τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, διότι γνωρίζουν ἐκ τῆς πικρᾶς πείρας τοῦ παρελθόντος ποῦ ἄγουν εἰς τὸν τόπον μας οἱ φατριασμοὶ ὁ μεσοιανισμὸς καὶ ἡ αὐτοδικία.

Γνωρίζουν τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ πολιτικοῦ, κοινοβουλευτικοῦ καὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ μας καὶ ἔχουν συγκεκριμένους ἀντιλήψεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς.

Πιστεύουν, τέλος εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνασυντάξεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, διότι γνωρίζουν ὅτι μόνον δι' ἀνθρώπων προσηρμοσμένων εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συστήματα τῆς γενεᾶς μας, αἱ ὀρθαὶ ἰδέαι δύνανται νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Δὲν ἐπαγγέλλονται ἐπομένως οἱ συντάκται τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ» μίαν ψευδὴ ἐναντι τῶν συμβαινόντων «ἀντικειμενικότητα», οὔτε ἀναζητοῦν τὸν δρόμον τῆς σκέψεως ἐν μέσῳ συγκεχυμένων ἀοριστολογιῶν.

Μὲ τὸ νὰ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί χρειάζεται ὁ τόπος αὐτὴν τὴν στιγμήν, λαμβάνουν σαφὴ τοποθέτησιν ἐναντίον ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἴτε ἀπὸ ἀπερισκεψίαν, εἴτε ἀπὸ φατριασμὸν εἴτε ἀπὸ ἰδιοτέλειαν συμβάλλουν εἰς τὴν δημιουργίαν καταστάσεων ἐπικινδύνων εἰς τὸ Ἔθνος, καὶ ἐμποδίζουν τὴν ὁμαλὴν ἀνέλιξιν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου.

Ἀλλ' ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν γενικωτέρων ἀντιλήψεων τῶν, δέχονται οἰανδήποτε ἐλευθέραν καὶ ὑγιᾶ σκέψιν καὶ ὑπόσχονται ἀπόλυτον πνευματικὴν ἐντιμότητα εἰς τὴν ἔρευναν τῶν συμβαινόντων. Διότι λύσεις συγκεκριμένων καὶ τολμηραὶ ὡς αἱ ἐπιβαλλόμεναι σήμερον δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμοι εἰμὴ ὅταν καταστῶσι διὰ σοβαρᾶς καὶ ψυχραίμου συζητήσεως συνείδησις κοινῇ.

«Μία ἀλήθεια δὲν εἶναι νέα καὶ ἀκτινοβόλος, εἰμὴ ὅταν ἐκφράζῃ διὰ πρώτην φοράν κάτι τὸ ὁποῖον ὁ καθείς εἶχεν εἰς τὸν νοῦν του καὶ τὸ ὁποῖον κάποιος ἐσκέφθη νὰ ἐξαγγεῖλῃ πρῶτος». (*)

Εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ ἀποστολὴ τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ».

(*) Boileau - Despreaux

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ”

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ξενοφώντος
Ἀριθ. 15 α
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ
Ἐκδόσις Δεκαπενθήμερος
ὑπὸ καὶ ἐπιμελείᾳ **ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ**
π. Βουλευτοῦ τ. Διευθυντοῦ «Δικαστικῆς» Δικηγόρου.

ΕΤΟΣ Α'.
Φύλλον Ιον
1
Δ' βρίου 1953

1 Δεκεμβρίου 1953

Ἡ Ἑλλάς δὲν ζῇ σήμερον εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν «Εὐαγγελιακῶν». Ζῇ ἐν μέσῳ τῶν συγκλονισμῶν ἐνὸς ἀκηρύκτου διεθνοῦς πολέμου διαρκείας. Καὶ ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν διεξάγεται εἰς τὰ σύνορα τῆς Κορέας μόνον ἢ τῆς Ἰνδοκίνας. Διεξάγεται - μέ ἄλλα μέσα - εἰς τὸ Λονδίνον, τοὺς Παρισίους, τὴν Ρώμην, τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ τὴν ἐκβασιν δὲ τοῦ πολέμου αὐτοῦ δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἡ εὐημερία μας, ἀλλὰ τὸ ἂν θὰ μείνωμεν μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη, Κράτος ἀνεξάρτητον.

Ὅ,τι γίνεται ἐπομένως εἰς τὸν τόπον αὐτόν, μόνον εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς βασικῆς διαπιστώσεως, ἡμπορεῖ νὰ ἐξετάζηται. Ἄλλως ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀνεξαρτητοσύνην.

Ὁ ἐχθρὸς χρησιμοποιεῖ σήμερον ὡς κύριον ὄπλον τοῦ τὰς σοβούσας ἀντιθέσεις εἰς τὰ σπλάχνα τῆς ἀστικῆς τάξεως. Ὅπου ὑπάρχουν μεταξὺ ἀστῶν ἀντιθέσεις - εἴτε πολιτικαὶ εἶναι, εἴτε κοινωνικαὶ εἴτε φυλετικαὶ, εἴτε θρησκευτικαὶ καὶ φιλογογικαὶ ἀκόμη - θὰ πρέπει νὰ διευρυνθοῦν ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν, νὰ δηλητηριασθοῦν μὲ πάθος καὶ μὲ μοχθηρίαν, διὰ νὰ γίνουσι πληγαί, νὰ ἀπλώσουν εἰς ὅλον τὸν ἐθνικὸν κορμὸν τὰς πυώδεις ρίζας τῶν, καὶ νὰ ἐκθρέψουν ἐν τέλει εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἔθνους αἰσθημα ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκσπάσῃ κάποτε ἡ βία.

Αὐτὸ ἔγινε εἰς τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολήν, μὲ τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ «αὐγουστιανῶν» καὶ «ἀξιωματικῶν τοῦ 35», μεταξὺ «προοδευτικῶν» στοιχείων καὶ «μοναρχικῶν». Αὐτὸ γίνεται καὶ τώρα εἰς τὴν Ἀεροπορίαν πρὸ παντός ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον μὲ ὅσας ἐκρηκτικὰς καταστάσεις προκαλεῖ ἡ σημερινὴ πολιτικὴ μας διάρθρωσις.

Ἔως σήμερον ὁ ἐχθρὸς ἐπέτυχε δύο σημαντικὰς νίκας:

1) Τὴν νομιμοποίησιν τῆς ΕΔΑ ἡ ὁποία τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐμφανίζῃ πολιτικὴν δύναμιν ἀνεγνωρισμένην, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ διοχετεύωνται ὅσο ἐθνικόφρονες ἀπέκαμαν ἀπὸ τὴν ἀλλεπάλληλον διάψευσιν τῶν πολιτικῶν θρύλλων. Διότι ὁ κομμουνισμὸς γνωρίζει ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἔμαθεν ἀκόμη ὁ ἐθνικόφρων κόσμος: ὅτι ἐκεῖ ὅπου συσσωρεύεται πυκνὴ ἢ δυστυχία, δὲν φοβίζει πλέον κανένα ὁ στιγματισμὸς τοῦ ἀριστεροῦ, ἰδίως ὅταν ἡ ἀριστερὰ ἔχει νομιμοποιηθῇ καὶ ἐμφανίζεταῖ ὑπὸ προσωπεῖον.

2) Τὴν πυκνὴν ἀτμόσφαιραν ἐμπαθείας ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ χωρίζῃ τὰ ἐθνικόφρονα κόμματα καὶ τὰς διακλαδώσεις τῶν μεταξὺ τῶν, καὶ ἡ ὁποία ὅσον παρέχεται ὁ καιρὸς προσλαμβάνει ἐντονώτερον τὸν ἐκρηκτικὸν χαρα-

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ Φρ. Τ. Σιάβ
ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92
ΑΡΙΘ. 45568



κτῆρα της. Εἰς τοῦτο συντελοῦν τόσοι ἡ ἀντιπολιτευομένη ὅσον καὶ ἡ κυβερνητικὴ παράταξις. Ἡ πρώτη μὲ τὰς ὑπερβολὰς καὶ τὴν συστηματικὴν ἄρνησιν ὁλοῦ συλλήβδην τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου, μὲ τὴν ὁποῖαν ἐκνευρίζει τοὺς ἰθύνοντας. Ἡ δευτέρα μὲ τὴν ἐφηβικὴν προκλητικότητα τοῦ ὕφους, τὴν σκαιότητα πολλῶν της πράξεων ποὺ πληγώνουν καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι δίκαιαι, καὶ μὲ τὸ αὖξον αἴσθημα τῆς ἀσυνδοσίας ποὺ δημιουργεῖται μοιραίως ὅταν περισσὴ δύναμις συγκεντροῦται εἰς χεῖρας Ἑλλήνων. Δὲν πταίει βεβαίως ὁλόκληρος ἡ κυβερνητικὴ παράταξις εἰς τοῦτο, ἀλλὰ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δυναμικὸν της τμήμα διὰ τὸ ὁποῖον ὅλη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Συναγερμού, συνίσταται εἰς τὸ πῶς θὰ ἐξαπλώσῃ τοὺς πλοκάμους του εἰς ὅλον τὸ Κράτος, θὰ κυριαρχήσῃ οἰκονομικῶς ὅλης τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ τύπου, καὶ θὰ ὑποσκελίσῃ, πρὸ παντός ἄλλου, τὰς λοιπὰς ἐν τῇ κυβερνητικῇ παρατάξει ομάδας.

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὅμως αἱ κομμοπορικαὶ μέθοδοι χρησιμοποιοῦσαι τὴν τρομοκράτησιν διὰ τοῦ ἐφόρου ἢ τῆς διοικητικῆς ἐκκαθαρίσεως, καὶ πλαισιούμεναι μὲ δημοσίας ἐπιδείξεις τύπου ἐπαρχιακῶν γκαουλάιτερ, διεγείρουν ἀμέτρητα πάθη καὶ χωρίζουν ἀνεπανορθώτως ὄχι μόνον τὸ «κέντρον» ἀπὸ τὴν δεξιάν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κυβερνητικὴν δεξιάν μετὰ τῆς. Καθημερινῶς ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἐνότης τῆς Ἑθνικῆς φρονος Ἑλλάδος θρυμματίζεται. Καὶ αἱ δημιουργούμεναι οὕτω διακλαδώσεις τῶν φατριῶν της μισοῦνται καθ' ὃν τρόπον ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶχε γνωρίσῃ πλέον ἡ Ἑλλάς.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις τὴν ὁποῖαν ἡ κομμουνιστικὴ στρατηγικὴ χρειάζεται διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον της.

Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπόμνησις αὐτὴ θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀπὸ οἰονδήποτε ὑπεύθυνον.

Τὴν σημειοῦμεν ὅμως διότι εἰς αὐτὴν κατασταλάζει ὅλη ἡ σημερινὴ πολιτικὴ πραγματικότης. Καὶ ὑπάρχουν ἀσφαλῶς πολλοὶ Ἕλληνες ἱκανοὶ νὰ ἀναμετρήσουν τὰς συνεπείας της, καὶ νὰ σκεφθοῦν τί πρέπει νὰ γίνῃ.

ΔΙΚΑΙΑ ΓΛΩΣΣΑ

«Δικαία γλῶσσα ἔχει κράτος μέγα»... Οὐδένα θὰ θελήσωμεν νὰ ἀδικήσωμεν, διότι ἀποβλέπομεν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ἡθικῆς, χάριν τῆς ἐξυψώσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἡθῶν μας. Δύναμιν ἔχει μόνον ἡ ἀλήθεια.

Ταύτην χρησιμοποιοῦμεν εἰς τοὺς ἀγῶνας μας καὶ εἶναι ἀρκετὴ εἰς τὸν σκοπὸν μας. Ἡ δικαία γλῶσσα ἀποτελεῖ σπάθην διὰ τοὺς ἀδικοῦντας.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Τελευταίως ἐκφέρονται, ἀπὸ πολλῶν

πλευρῶν, ζωηρὰ παράπονα ἐναντίον τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας. Τὸ θέμα θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰδικώτερον, καθόσον εἶναι πλέον ἢ εὖλογος ἡ ἐκδηλουμένη δυσφορία.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἔχει γενικῶς ἀναγνωρισθῇ ὅτι ὁ κυριώτερος συντελεστής ὑψηλοῦ κόστους παραγωγῆς εἶναι ἡ ὑψηλὴ φορολογία. Ἀρχὴ ὅλων τῶν μέτρων οἰκονομικῆς ἀνασυντάξεως ἔπρεπε νὰ εἶναι νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς τὸ πῶς τὸ Κράτος θὰ στοιχίσῃ ὀλιγώτερον.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δικαιούται νὰ ἀξιῶσιν σοβαρὰν ἀνακούφισιν τῆς οἰκονομίας του διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς φορολογικῆς του ἐπιβαρύνσεως.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ—ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΚΡΑΝ ΗΜΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΠΛΗΣΙΟΝ

Ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι προτίθεται νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Παραγωγικότητος, ἥτοι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδίως εἰς τὰς βιομηχανικάς. Εἰς ὅλας τὰς Χώρας, μὲ ἀντίληψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας τῶν, ἀπὸ μακροῦ μελετᾶται ὁ τρόπος τῆς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέρας ἀποδόσεως τῶν ἐργαζομένων, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν καταλλήλων μεθόδων. Αἱ ἐπιτεύξεις συχνὰ ἐτριπλασίαν τὴν ἀπόδοσιν. Ἀλλὰ πρὸ τῆς μελέτης μεθόδων διὰ τὴν αὖξιν τῆς παραγωγικότητος θὰ ἦτο λογικὸν νὰ μελετηθῇ ὁ τρόπος περιορισμοῦ τῶν ἐμποδίων ἅτινα προκαλεῖ ἡ γραφειοκρατία εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ γραφειοκρατικὴ ἀντίληψις τοῦ Κράτους, δυστυχῶς ἐνισχυομένη ἀπὸ ποικίλα κατὰ καιροὺς κυβερνητικὰ μέτρα, προκαλεῖ μείωσιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας εἴτε διὰ τῆς ἀπωλείας χρόνου εἰς ἀτέρμονας διατυπώσεις, εἴτε καὶ δι' ἀπογοητεύσεως τῶν ἐργαζομένων.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΑΙ—ΜΙΚΡΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ προσφάτως συνελθὼν συνέδριον τῶν Ἑπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν ἐξητάσθησαν τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν οἱ πολῦτοιμοι παράγοντες τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν διανομήν τῶν ἀγαθῶν ὄχι μόνον εἰς τὰ κέντρα ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα σημεία τῆς χώρας.

Ἡ τάξις αὐτὴ ἡ ὁποῖα ἀσχετὴ σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων λόγῳ τῶν σχέσεων τῶν μελῶν της μὲ τὸ πολὺ κοινὸν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγορῶν, ἀποτελεῖ καὶ τὸν κορμὸν τῆς Ἀστικῆς Κοινωνίας λόγῳ τῶν συντηρητικῶν ἰδεῶν της.

Τὰ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου καθ' ὅλα ἄξια μελέτης καὶ προσοχῆς ἰδιαιτέρας, καταδεικνύουν τὴν κοινωνικὴν κρίσιν καὶ τὸ ἀλλοπορόσθαιον τοῦ Ἀστικοῦ Κράτους ἐναντὶ τῶν στηριγμάτων του, τὰ ὁποῖα μὲ ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν των μέσα οἱ ἀσχοῦντες τὴν ἐξουσίαν ὑπονομεύουν ἀθελήτως, διὰ τῆς καταθλιπτικῆς φορολογικῆς καὶ ἀγορανομικῆς τακτικῆς πρὸς ἐκμηδένισιν τῶν μικρῶν παγγελμάτων, τῶν ὁποίων τὴν φωνὴν δὲν ἐπρόσεξαν ἐπαρκῶς.

Μᾶς παρέχεται ἐκ σοβαροτάτης πηγῆς ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπέχει πλέον πολὺ. Τὸ ζήτημα δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν Ἀπὸ Ἀνατολῆν.

Ἡ ἀναγνώρισις θὰ ἔχῃ ἄμεσον ἐπίδρασιν παντοῦ ὅπου ἐκδηλοῦται ἀντίστασις κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ. Δὲν θὰ σαρῶσιν μόνον τὴν ἐλευθέραν Κίνα τῆς Φαρμόζας· θὰ συγκλονίσῃ ὅλην τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, καὶ θὰ ἀγάγῃ συντόμως εἰς τὴν καθυπόταξιν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τὸ θέμα δὲν εἶναι ἀπλῶς Ἀσιατικόν. Ἀποτελεῖ προεισαγωγὴν εἰς μίαν μεγάλην κρίσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως τόσο ἐν Ἀσίᾳ ὅσον καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

Διότι ἡ ἀντίστασις κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν γίνεται τόσο ἐν τὰς διεθνεῖς διασκέψεις, ὅσον εἰς τὴν ψυχὴν ἐκατομμυρίων ὑποδούλων—τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ στρατιώτου τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Τὸ ἐπισημαίνομεν τόσο διὰ τοὺς Ἕλληνας ὅσον καὶ διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀρμοδίους.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Συμβούλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως—τῆς διεθνούς Ὁργανώσεως ἥτις προοριζομένη εἶναι τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης—κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς «Ἑλληνικῆς Φεδεραλιστικῆς Κινήσεως» καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος τῆς «Σοσιαλιστικῆς Κινήσεως» διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Εὐρώπης, θὰ μετέχουν ἐφ' ἑξῆς δύο ἀντιπρόσωποι ἐκάστης τῶν ὁργανώσεων τούτων.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ καθορίζοντος εὐρυτάτην περιφέρειαν, σοβεῖ σοβαρὰ ἀντίδρασις ἐκ μέρους συναγεμικῶν βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν. Ἡ ἀνησυχία ἐξουδετερώσεως τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἰσχυροτέρων τοπικῶν παραγόντων μὲ ἀντίστοιχον τὴν παρ' ὀριζόμενον κυβερνητικὸν παράγοντος ἐπιβολὴν εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τῶν προσώπων φίλων του κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς φαίνεται ὅτι προκαλεῖ σοβαρὰς ἀντιθέσεις ἐντὸς τοῦ Συναγερμοῦ καὶ πιθανὸν εἶναι νὰ ἀλλοιῇ εἰς ἐγκατάλειπιν τοῦ Νομοσχεδίου,

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΑΣ

«Ο Βασιλεὺς δὲν παύει ποτὲ τοῦ νὰ Βασιλεύῃ» γράφει εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Talleyrand. Ἐμπεπλεγμένος εἰς τὴν Ἑθνικὴν ὑπόθεσιν μὲ ὅλα τὰ νεῦρα τῆς ζωῆς Του, ζωντανὴ συνισταμένη τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς πραγματικότητος, δὲν εἴμπορεῖ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ αὐτὴν εἰς οἰανδήποτε πράξιν του—εἴτε εἶναι πράξις συνταγματική, εἴτε εἶναι ἀπλὴ ἀνθρωπίνη ἐκδήλωσις. Ὁ πολιτικὸς «καταθέτει κάποτε τὴν ἐντολήν». Τὰ δικαστήρια ἔχουν κάποτε διακοπὰς· αἱ Βουλαιὶ ἀναβάλλουν ἢ διακόπτουν τὰς ἐργασίας τῶν. Κάποιος ὅμως πρέπει νὰ μένῃ διαρκῶς ἀγρυπνὸς εἰς ἐπιφυλακὴν διὰ νὰ συνεχίζεται ἀδιάκοπος ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους. Δι' αὐτὸ διὰ τὸν ξένον κόσμον ὁ ὁποῖος μακρὰν ἡμῶν δὲν εἴμπορεῖ νὰ θαμβῶνεται ἐκάστοτε ἀπὸ τὰς παροδικὰς μεγαλειότητας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ δήμου, μεθ' ὅσης εὐκολίᾳ θαμβωνόμεθα ἡμεῖς, ὁ Βασιλεὺς περισσότερον ἀπὸ κάθε τι ἄλλο ἐνσάρκωνει τὴν Ἑλλάδα.

Οὐδέποτε ὅμως ἄλλοτε ἢ ἀξιοποιήσις τῆς τεραστίας αὐτῆς δυνάμεως ἢ ὁποία συγκεντρώνεται οὕτω εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, ἐγένετο τόσον πλήρης καὶ ἐπιτυχῆς ὅσον κατὰ τὸ τελευταῖον ταξειδίον Του εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀναμφισβητήτως ἀνήκει ἡ τιμὴ ὅτι διηκούλυε καὶ παρασκεύασε καταλλήλως τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν ἐκλέξασα ἐπιτυχῶς τὴν ὀρθὴν στιγμήν. Εἰς τὸ Βασιλικὸν ὅμως ζεῦγος ὀφείλεται ἀληθῆς Ἑθνικὴ ἀναγνώρισις διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν τρόπον μεθ' οὗ ἔφερον εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν τῶν. Διότι ἔδωκαν μὲ ὅλας τὰς πράξεις, τὸν τόνον τῆς εἰλικρινείας καὶ τοῦ μετριόφρονος μεγαλείου, ποῦ ἤγγισε τὰς ψυχὰς ἐνὸς μεγάλου καὶ αἰσθηματικοῦ Λαοῦ, καὶ εὔρε τὰς λέξεις ποῦ ἐχρειάσθησαν διὰ κάθε στιγμήν καὶ διὰ κάθε ἄνθρωπον. Ὅτι κυκλοφορήσαν μετὰ δεκάδων χιλιάδων ἀνθρώπων πάσης τάξεως καὶ πάσης ἀποχρώσεως, αἰφνιδιασθὲν ἀπὸ τὰ πλέον ἀπίθανα ἀπρόοπτα καὶ διασκελίσαν πάσης φύσεως παγίδας τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος, δὲν ὑπέπεσεν οὔτε εἰς τὴν παραμικρὰν ἀθέλητον ἀπροσεξίαν, ἀλλ' εὔρε νὰ εἴπῃ πάντοτε ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποῦ ἔπρεπε νὰ λεχθῇ, ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτυρίαν ὀριμότητος καὶ ὁρμεμφύτου εὐθυκρισίας, διὰ τὰ ὁποῖα ὅλον τὸ ἔθνος δοκιμάζει ἀνυπόκριτον χαράν.

Πέραν ἀπὸ τὸ ἠθικὸν κέρδος τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποκομίσῃ ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν ἐπισκέψεων, ἡ προσωπικὴ συμβολὴ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἐστερέωσε ἀκόμη περισσότερον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Λαοῦ πρὸς τὸν Ἀνωτάτον Ἀρχοντα, τοῦ ὁποῖου βλέπει μὲ στοργὴν νὰ ὑψοῦται διαρκῶς ὑψηλότερα ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν ἀβεβαιότητων τοῦ Ἑθνικοῦ μας βίου, ἢ Ἐπιβλητικὴ καὶ Ἐμπνευσμένη Μορφή Του.

ΑΣΕΒΕΙΑ

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου του ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, εἶχε πᾶν δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς γνώμας οἰουδήποτε ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τῆς πολιτικῆς του. Δὲν εἶχεν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῇ ἰδιαιτέρας συνομιλίας μὲ ξένας προσωπικότητας καὶ ὀλιγότερον παντὸς ἄλλου, συνομιλίας μετὰ τῆς Α'. Μ. τοῦ Βασιλέως. Τοῦτο δὲν εἶναι μόνον θέμα κοινωνικῆς τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐθισμένοι εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας κολακεύονται ὅλως ἰδιαιτέρως νὰ παραμένουν θρησκευτικῶς ἀνεπλήρητοι. Εἶναι καὶ θέμα νομιμοφροσύνης πρὸς τὸν Ἀνωτάτον Ἀρχοντα, τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔρχωνται, ὑπὸ οἰονδήποτε πρόσχημα, εἰς τὴν δημοσιότητα λόγοι χρησιμοποιοῦμενοι εἰς τὰς συνομιλίας Του μετὰ πολιτικῶν προσωπικοτήτων, ἰδίως δὲ ὅταν ἀφορῶν θέματα πολιτικῶς ἐπίμαχα, καὶ συνομιλίας τοῦ Ἀνακτος μετὰ τρίτων.

Εἰς τὴν χώραν τοῦ ὀρθοδόξου κοινοβουλευτισμοῦ τὴν Μ. Βρεταννίαν, ἡ δημοσία ἀνακοίνωσις καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβούλιῳ διεξαγομένων συζητήσεων, θεωρεῖται ὡς βαρὺτατον παράπτωμα, πρὸ ὀλίγων δὲ μόλις μηνῶν ὁ κ. Ἀτλὺ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μὲ ἀσυνήθη ὀξύτητα ἔναντι παλαιοῦ συναδέλφου του ἀποκαλύψαντος συζητήσεις λαβούσας ἄλλοτε χώραν ἐν τῇ κυβερνήσει ἣς μετεῖχε καὶ ὁ ἴδιος.

Ἡ κατάχρησις τῆς κοινολογήσεως ἰδιωτικῶν συνομιλιῶν εἰς τὸν πολιτικὸν μας βίον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, χαρακτηρίζει, περισσότερον ἀπὸ πολλὰ ἄλλα συμπτώματα, τὴν πτώσιν τῆς στάθμης τῶν πολιτικῶν μας ἡθῶν. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἀναδιψήσῃ κανεὶς πολὺ μακρὰν διὰ νὰ ἀνεύρῃ περισσότερα παραδείγματα Ὑπουργοῦ τοῦ Στέμματος κοινολογοῦντος ἰδιαιτέρας συζητήσεις μετὰ τοῦ Ἀνακτος, ἀπλῶς διὰ νὰ διευκολύνῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν εἰρμὸν τοῦ λόγου τοῦ ἑαυτοῦ ἄλλας πολιτικὰς ἐπιδιώξεις. Δὲν εἶναι ἀτυχὴς ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ὑπέπεσε εἰς τὸ ἴδιον βαρὺ παράπτωμα. Τὸ ὅτι ἐζήτησε δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς λόγους του, κατ' οὐδὲν μειώνει τὴν βαρὺτητα αὐτοῦ. Διότι καθῆκον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἶναι νὰ προστατεύουν τὸ Στέμμα ἀπὸ οἰανδήποτε ἐκδήλωσιν δυναμένην νὰ ἐκθέσῃ αὐτὸ εἰς παρεξηγήσεις, καὶ ἀκόμη περισσότερον νὰ μὴ ζητοῦν τὴν ἄδειαν αὐτοῦ διὰ νὰ διαπράξουν ἔναντι του μίαν ἀσεβείαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐπιζημίαν.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ - Η ΒΟΥΛΗ

Συνήλθεν εἰς τὴν Β' Σύνοδόν της, ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκλεγείσα Βουλὴ, μετὰ ἡμηνον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν της, καθ' ὃ διάστημα, κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν κατ' ἀρθρ. 35 τοῦ Συνήτος ἐξεδόθησαν προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως 340 περίπου Νομοθετικὰ Διατάγματα πολλὰ καὶ σημαντικὰ, καλύπτοντα τὸ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα.

Ἡ τοιαύτη νομοθετικὴ δραστηριότης τῆς Κυβερνήσεως, γενομένη διὰ Νομοθετ. Διαταγμάτων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν τακτικὴν Συνταγματικὴν διαδικασίαν τῆς καταθέσεως τῶν σχεδίων νόμων εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπεξεργασίας ὑπὸ τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ψηφίσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπεκρίθη ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, καὶ ἡ μακροχρόνιος διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἦτο ἀδικολόγητος καὶ τὰ ἐκδοθέντα Νομοθ. Διατάγματα δὲν ἀπέβλεπον οὐδ' ἀφορῶσι τὴν ρύθμισιν *ἐξαιρετικῶς ἐπιγόντων θεμάτων* ὡς ὀρίζει τὸ ἀρθ. 35 τοῦ Συνήτος.

Τῆς τοιαύτης Συνέλευσης παρεκκλίσεως τὴν ἐξήγησιν προφανῶς ἐπέδωκε νὰ δώσῃ-
 ὁ διὰ 200 Κυβερνητικῶν ψήφων ἐκλεγείς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 2αν Συνε-
 δρίασιν τῆς Βας Συνόδου (16 Νοεμβρίου ἐ. ἐ.).

Ἀπὸ τῶν Κυβερνητικῶν καὶ τῶν Βουλευτῶν τῆς πλειοψηφίας ἀπόψεις ἐδογ-
 μάτισε ἐκτὸς ἄλλων καὶ ὅτι:

«..... Τὸ Νομοθετικὸν ἔργον (τῆς Βουλῆς) συχνὰ παρουσιάζει μίαν ἀπλὴν τεχνικὴν
 ἢ ὑπηρεσιακὴν μορφήν...» μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι, «...Ὁ 20ος Αἰὼν ἐπολλαπλασίασε
 τὰ καθήκοντα καὶ μετέβαλε τὴν ἱεραρχικὴν τοποθέτησιν τῆς Βουλῆς...».

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀποτελεῖ διακεκριμένον μέλος αὐτῆς τὸ ὅποιον δὲν
 συνειθίζει νὰ χρησιμοποιοῖ ἀσκόπως ρητορικὰς ἐκφράσεις. Αἱ συνταγματικά του ἀπό-
 ψεις ἐπομένως, ἀσφαλῶς προδίδουν ἓνα γενικώτερον προσανατολισμὸν τῆς πλειονο-
 ψηφίας καὶ χαρακτηρίζουν μίαν σοβαρὰν ἐξέλιξιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ συνταγμα-
 τικοῦ μας δικαίου. Τόσον σοβαρὰν μάλιστα ὥστε διερωτώμεθα ἂν οἱ ἐπικροτήσαν-
 τες βουλευταὶ συνέλαβον τὸ πλήρες νόημα τοῦ Προέδρου τῶν, ὡς προκύπτει σαφῶς
 ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙ' ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἡ Κυβερνητικὴ δραστηριότης διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐσόδων
 τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τείνει πρὸς κατάχρησιν τοῦ μέτρου τῆς ἀναγκαστικῆς δι'
 ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως εἰσπράξεως τῶν φόρων κατὰ τρόπον
 ὅστις ὑπερβαίνει πᾶν λογικὸν μέτρον.

Ὅτι οἱ φόροι πρέπει νὰ πληρώνωνται, δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἐχέφρων
 ἄνθρωπος διὰ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ καὶ ἀκόμη ὀλιγότερον οἷουδήποτε ἄλλου
 εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ τὸ πράξωμεν ἡμεῖς,

Ἀλλ' ὅτι ἡ εἰσπραξις αὐτῶν καὶ τὰ μέσα καταναγκασμοῦ τῶν καθυ-
 στερούντων πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τρόπον ἀνθρώπινον καὶ ἀρ-
 μόζοντα εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, εἶναι ἐξ ἴσου ἐξόφθαλμον.

Ἀτυχῶς, παρὰ τὰς ἐγκυκλίους τὰς ὁποίας ἐξαπολύει ἡ Κυβέρνησις
 διὰ τὴν εὐγενικὴν μεταχείρισιν τῶν πολιτῶν, ἡ πραγματικότης εἶναι τε-
 λείως διάφορος, σύμφωνος ἴσως μὲ τὰς προθέσεις τῆς. Τὸ ζήτημα ἀξίζει νὰ
 ἐξετασθῇ ἐπισταμένως, διότι εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θίγουν ἀμεσώτερον παντὸς
 ἄλλου τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ὡς
 ἐκ τούτου εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐκρηκτικά.

Ἄς ἴδωμεν ἐν πρώτοις πῶς διεξάγεται ἡ διαδικασία τῆς ἐπιβολῆς καὶ
 εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἐγένεν, ἐν πρώτοις, ἀτυχῶς κανὼν ὅτι οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ἐκτὸς τῶν
 νέων φόρων, διὰ καταλογιστικῶν πράξεων ἐπιβάλλουν φόρους ἐπὶ φαντα-
 στικῶν προσόδων βάσει τῶν παλαιῶν νόμων. Αἱ πρωτοβάθμια Ἐπιτροπαί,
 ἀπὸ Ἐφοριακοῦς καὶ Ταμιακοῦς ἀπαρτιζόμεναι ὑπαλλήλους ὑπακούοντας
 εἰς Κυβερνητικὰς διαταγὰς, μειοψηφούντων τῶν λαϊκῶν μελῶν, ἀπορρίπτουν

τὰς ἐνστάσεις ἀδικαιολογήτως ἢ ἄνευ βασίμων δικαιολογιῶν, καὶ εἰς τὰ
 ταμεῖα διαβιβάζονται βεβαιούμενοι φόροι πρὸς ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν
 καὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων καὶ ὀριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ νομίμου
 ἢ μὴ τῆς ἐπιβολῆς τῶν.

Αἱ κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἐφέσεις, ΑΠΟ ΔΙΕΤΙΑΣ ἀνεκδίκα-
 σ τοι, στοιβάζονται εἰς τὰ κατὰ περιφέρειας γραφεῖα ὅπου συνεδριάζουν
 αἱ δευτεροβάθμια ἐκδικαστικά Ἐπιτροπαί, ἀσχολούμεναι 1 ὥραν καθ' ἑβδο-
 μάδα διὰ τὴν ἐκφώνησιν καὶ ἐπὶ τάχει ἐκδίκασιν, *ὅταν πλέον θὰ ἔχουν εἰσ-
 πραχθῇ* οἱ καταλογισθέντες φόροι, ἢ δὲ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις, θὰ ἰσχύῃ
 ΔΙΑ ΝΑ ΖΗΤΗΘΗ ἢ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ τῶν ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΩΣ καὶ ΠΑΡΑ-
 ΝΟΜΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ ἀπὸ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Τὰ ἐπιστρεφόμενα δὲ ποσὰ ἀνέρχονται εἰς δισεκατομμύρια. Καὶ αὐτὸ
 ὀμιλεῖ ἄφ' ἑαυτοῦ. Ἀλλ' εἰς τὴν κατάχρησιν αὐτὴν ἐξουσίας, ἔρχεται συνη-
 θέστατα νὰ προστεθῇ καὶ ὁ βάνουσος τρόπος εἰσπράξεως.

Διότι βάνουσος εἶναι ὁ τρόπος εἰσπράξεως ὅταν παραδοκοῦν ἔξω
 ἀπὸ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Α.Τ.Ε. ἢ τῶν Ἐνώσεων Συνεταιρισμῶν ἢ
 τοῦ Α.Σ.Ο. ἢ τῆς Συγκεντρώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, εἰσπράκτορες
 συνοδευόμενοι ὑπὸ χωροφυλάκων διὰ νὰ συλλάβουν καὶ ὀδηγήσουν εἰς τὸ
 Ταμεῖον ἢ τὰ κρατητήρια τὸν ἀγρότην ὅστις εἰσέπραξε μικροποσὰ τὰ ὁποῖα
 ἴσως τοῦ χρειάζονται διὰ τὸ ψωμὶ τῆς οἰκογενείας του, ὑπόδησιν ἢ φάρμακα,
 διὰ νὰ τοῦ τὰ ἀφαιρέσουν οὕτω βίσιως.

Ἐτι δὲ βανουσότερος, ὅταν εἰσπράκτορες συνοδευόμενοι ἀπὸ Χωρο-
 φύλακας ἀποκλείουν τὰς ὁδοὺς τοῦ Χωρίου καὶ ἀναζητοῦν τοὺς ὀφειλέτας
 εἰς τὰς οἰκίας τῶν διὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσουν εἰς τὸ εἰς τὴν πόλιν ἐδρεῖον καὶ
 ὥρας πολλάκις ἀπέχον Δημόσιον Ταμεῖον ὡς ἀγέλην, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ
 ὁ ταμίας τὴν κράτησιν ἢ χορήγησιν προθεσμίας.

Βάνουσος καὶ ἀπεχθὴς εἶναι ὁ τρόπος εἰσπράξεως, ὅταν διατάσσονται
 τὰ διωκτικὰ ὄργανα εἰς τὰς πόλεις, νὰ παραμονεύουν εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ
 καταστήματα τοὺς πολίτας, διὰ νὰ τοὺς συλλάβουν καὶ τοὺς ὀδηγήσουν
 εἰς τὰ ταμεῖα καὶ τὰς φυλακάς, οἱ δὲ πολῖται ἀναγκάζονται *νὰ κορύπνται*.

Τὸ παραδοξώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ αὐτὴ τακτικὴ εἰς τὸν
 Φορολογικὸν καὶ Διωκτικὸν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων τομέα, στρέφεται κυ-
 ρίως κατὰ τῶν Λαϊκῶν Τάξεων, τῶν Ἀγροτῶν, Ἐπαγγελματιῶν κλπ. καὶ
 ὄχι κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἐκατοντάδων ἑκατομμυρίων.

Εἶναι θλιβερόν ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν συνεκίνησαν ἀκόμη τὴν Κυβέρνησιν

Ἀντὶ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπάρχοντος νόμου *περὶ
 φορολογικῶν δικαστηρίων*, ὅπου οἱ πολῖται θὰ ἠδύναντο νὰ ἐλπίσουν τὴν
 ἀπονομὴν φορολογικῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὴν πληρωμὴν φόρων βάσει
 τῶν ἰσχυόντων φορολογικῶν νόμων, διατηρεῖται ἡ σημε-
 ρινὴ κατάστασις τῆς *ἀρνησιδικίας* καὶ τῆς ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπιβάλ-
 λοντος τοὺς φόρους Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεξελέγκτων ὑπὸ



άλλης αρχής, έπιβολής και είσπραξεως, των δια καταλογιστικών και άλλων πράξεων, ζητουμένων φόρων.

Αντί να έπιδιώχθῃ ἡ κατά τρόπον ανθρώπινον είσπραξις των φόρων, δια από 21 'Οκτωβρίου Διατάγματος (υπογραφέντος λόγω κατεπείγοντος! έν Ουασιγκτών Η.Π. Αμερικής) διαρθροῦται ἡ Κεντρική ταμιακή Υπηρεσία τοῦ Γεν. Λογιστηρίου και απομακρύνονται οί άνέκαθεν εις αὐτήν ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι, κατά τρόπον ὥστε Ἡ ΒΑΝΑΥΣΟΣ ΑΓΡΙΟΤΗΣ να έπιταθῇ και ἡ ΦΟΒΙΑ να έξαπολυθῇ και εις τὰ μέχρι τοῦδε διστακτικά κατώτερα ὄργανα πρὸς είσπραξιν των νομίμως και μη νομίμως έπιβληθέντων και διωκομένων πρὸς είσπραξιν φόρων, πρὸ τῆς ὀριστικοποίησεως τῆς ὀφειλῆς.

Αντί να ίσχύσῃ ἡ γενική ἐπὶ έφέσεων αρχή, και ν' αναστέλληται ἡ βεβαίωσις και είσπραξις τοῦ φόρου, μέχρι τῆς έκδόσεως ὀριστικῆς απόφάσεως, ἥτις ίσχύει ἐπὶ πάσης ὀφειλῆς ἐφ' ἧς έγένετο προσφυγή εις τὰ δικαστήρια, τοσοῦτο μάλλον ὅταν ἡ έκδίκασις των έφέσεων γίνεται ὑπαιτιότητα τοῦ αντιδικουόντος Δημοσίου μετὰ ΔΙΕΤΙΑΝ πολλάκις, είσπράττονται δια προσωπικῆς κρατήσεως, βεβαιούμενοι φόροι πρωτοβαθμίως, οί ὅποιοι γενομένων δεκτῶν των έφέσεων απαιτεῖται να έπιστραφοῦν, απομένοντος πρὸς δόξαν τοῦ Κράτους τοῦ έπαισχύντου διασυρμοῦ των πολιτῶν, δι' ένταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως έκδιδομένων και κατὰ γυναικῶν, ὑπὸ των Α-στυφυλάκων και Χωροφυλάκων εις τὰ ταμεῖα και τὰ κρατητήρια.

Καθ' ἡμᾶς, ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ εις τὰς Φυλάκας ὡς μέσον έξαναγκασμοῦ πληρωμῆς ὀφειλῶν και δὴ φόρων, λείψανον τῆς Ρωμαϊκῆς και Φεουδαρχικῆς έποχῆς τοῦ μεσαιῶνος καθ' ἣν ὁ δανειστής έδικαιοῦτο να έπιληφθῇ και αὐτοῦ τοῦ σώματος τοῦ ὀφειλέτου, ἣν έσατύρισε δια τοῦ Σάουλκ ὁ Σαίξπηρ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ, ὡς ἔχει εις ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη καταργηθῇ, ὅχι μόνον δια τὰς ὀφειλάς φόρων αλλά και τὰς ίδιωτικὰς τοιαύτας έκτὸς των έκ ποινικῶς κολαζομένων πράξεων ('Ιταλ. νόμος 4166]33 κλπ.). Ἀλλως τε και εις τὰς πολιτισμένας Ἀρχαίας Ἀθήνας μόνον ἡ περιουσία έχρησίμευεν ὡς μέσον έκτελέσεως, σπανίως δὲ ἡ προσωπική έλευθερία.

Ἐν τῇ διοικητικῇ έκτελέσει πρὸς είσπραξιν των φόρων, έπιβάλλεται να ακολουθηθῇ, έν τῇ χρήσει των καταναγκαστικῶν μέσων, ἡ έν ἄρθ. 12 τοῦ ίσχύοντος νόμου περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων σειρά: α) τῆς κατασχέσεως κινητῶν β) ἀκινήτων και γ) εις περίπτωσιν ΜΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ τοῦ ΔΗΜΟΣΙΟΥ να έπιτράπῃ μετ' ἄδειαν και ΜΟΝΟΝ δια ΚΑΚΟΠΙΣΤΟΥΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΣ ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ κράτησις ἥτις ἀπαγορεύεται κατ' ἄρθ. 63 και έπόμενα κατὰ των ἀκτημόνων, πενήτων κλπ.

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς ΑΡΧΗΣ ταύτης και ἡ γενίκευσις τῆς ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ και τοῦ φοροκηνύγῃ τοῦ, δι' ένταλμάτων κατὰ των πολιτῶν οὐδὲ των γυναικῶν ἐξαιρουμένων, δὲν εἶναι έπιτρεπτόν να εξακολουθησῇ διότι έγκυμονεῖ κινδύνους σοβαροῦς. έκτὸς και ἔάν ἡ δι'

ὀφειλάς, ἐπὶ τοῦ σώματος των ὀφειλετῶν ἀνδρῶν και ἰδία γυναικῶν έπιβολὴ χειρῶν (σύλληψις) και βιαία κράτησις (aut in eute ἐπὶ τοῦ δέρματος κατάληψις) εις κοινὰς φυλάκας, (!) λόγω ἀνυπαρξίας ειδικῶν δια τὰ χρέη φυλάκων, ὡς ὀρίζει ὁ Νόμος, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1009 τῆς Πολ. Δικον. ἀπαγόρευσιν και τιμώρησιν των εις τοιαύτας κοινὰς φυλάκας φυλακιζόντων Διευθυντῶν Ταμείων κλπ. ὀργάνων, θεωρεῖται μέσον τῆς *εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως* ἣν ἡ Κυβέρνησις έπαγγέλεται. Ἡ τοιαύτη κατάσταση αποτελεί πρόπαρασκευαστικὸν καθ' ἡμᾶς μέσον *κοινωνικῆς ἀνατροπῆς*, δια τὴν ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας ἡ ἤδη Ισχυρὰ Κυβέρνησις, ἴσως θὰ εὔρισκε δικαιολογίαν να καταστήται πανί-σχυρος μεταβάλλουσα τοὺς πολίτας εις δούλο παροίκους και ΟΡΓΑΝΑ ἄβουλα πρὸς έπιτέλεσιν των οἰων δὴ ποτε οἰκονομικῶν ΚΡΑΤΙΚῶΝ ΣΚΟΠῶΝ.

Τὰ ἄτομα ὅμως (οί πολῖται), δὲν συνεκρότησαν τὸ Κράτος ὡς ὄργανον καταδυναστεύσεως των, ἀλλὰ ὡς τοιοῦτον ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ και διαχειρίσεως των ΚΟΙΝῶΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤῶΝ ἐπ' ἀγαθῶ των ίδιων και με δσα διαθέτουν μέσα. Δι' αὐτὸ ἡ φορολογία κατὰ κανόνα έπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τοῦ περισσεύματος και ὅχι ἐπὶ τοῦ ὑστερήματος. Ψ

Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

Αἱ έκτυπωτικά δυσχέρειαί των «Πολιτικῶν Φύλλων», λόγω τοῦ προκεχωρημένου τῆς ἡμερομηνίας, μᾶς ἀναγκάζουν να σχολιάσωμεν προχείρως τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ἀγόρευσιν τῆς 23 Νοεμβρίου τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνη, ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ μετὰ δωδεκάμηνον διακυβέρνησιν. Ἐπὶ των διαφόρων πτυχῶν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως έπιφυλασσόμεθα να ἐπανελέθωμεν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα να εξετάσωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγορήτο παρουσιασθεῖσαν εις τὴν Βουλὴν εἰκόνα των ἀγαθῶν ἀντικτύπων τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς εις τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Ὁ κ. Ὑπουργός, ἀφοῦ ἀνέφε-ρεν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ὑποτιμήσεως τὴν ἄνοδον τοῦ δείκτου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς και τὴν ὡς ἐκ τούτου μείωσιν τῆς ἀνεργίας εις τὴν βιομηχανίαν ὑπεγράμμισεν ὅτι και «ὁ ὄγκος τῆς παραγωγῆς των κύριωτέρων γεωργικῶν προϊόντων μας, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 80 ο/ο τοῦ συνόλου, ἀπὸ 4 εκατ. τόννους τὸ 1952 ἠῤῥήθη εις 5.281.000 κατὰ τὸ 1953. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀξίαν τῆς εις δραχ. τοῦ 1938, ἀπὸ 27.634 εκατ. τὸ 1952 ἀνῆλθεν εις 37.551 εκατ. τὸ 1953. Ἦτοι μέση αύξησις 36,2 ο/ο».

Ἡ ἀνέλπιστος ὅμως αὕτη γεωργικὴ σύγκομιδὴ, κατὰ τόσον μέγα ποσοστὸν ἀνωτέρα τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους, δὲν ἐπηρεάσθη βεβαίως ἀπὸ τὴν ὑποτίμησιν τῆς 9ης Ἀπριλίου, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο κατ' ὄγκον ἡ αὐτὴ ἔτι δὲ μεγαλειτέρα εις ἀξίαν, ἔάν ἡ ὑποτίμησις δὲν ἐλάμβανε χώραν. Ὁφείλεται δὲ τόσον πολὺ εις τὰς ἐξαιρετικὰς τοῦ ἔτους καιρικὰς συνθήκας, ὥστε, παρὰ τὴν σταθεράν, πλὴν κατ' ἀνάγκην βραδείαν βελτίωσιν των γεωργικῶν μας ἀποδόσεων, να θεωρεῖται ὅλως ἀβέβαιον, ἔάν και τὸ ἐρχόμενον ἦτοι ἐπὶ δύο συναπτὰ ἔτη, θὰ μᾶς εὐνοήσῃ τόσον ἡ τύχη.

Πράγματι, βάσει των τελευταίων στοιχείων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐπὶ 15 κυρίων προϊόντων—μεταξὺ των ὁποίων τὰ σιτηρά, ἡ σταφίς, ὁ καπνός, τὸ ἔλαιον και ὁ βάμβαξ—ἔναντι παραγωγῆς 1.938 χιλιάδων τόννων τὸ 1933, συνεκομίσθησαν 2.590

χιλ. τόννοι τὸ 1951 καὶ 2.613 χιλ. τόννοι τὸ 1952, ἤτοι αὐξήσις 23 χιλ. τόννων, ἤτοι μόλις 9 ο). Ἀντιθέτως τὸ 1953 παρήχθησαν 3.378 χιλ. τόννοι, ἤτοι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1952, αὐξήσις 765 χιλ. τόννων, ἤτοι ἐτήσια αὐξήσις 30 ο). Τὰς συνεχεῖς ἄλλως τε μεταπτώσεις ταύτας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐμφανίζει ὁ κατωτέρω σταθμικὸς δέκτης μὲ βάσιν 100 τὴν 4ετίαν 1935—33.

1949	123
1950	101
1951	125
1952	111
1953	152

Δὲν εἶναι ἐπομένως ἄπορον διατὶ ἡ κυβέρνησις ἐπροθυμοποιήθη νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ἔτος 1953 ὡς τὴν «χρονιᾶν τοῦ ἀγρότου». Τὸ εἰσόδημα τῶν γεωργῶν πράγματι ᾤξησε κατὰ 36 ο)ο ἀνέξαρτῆ τως καὶ παρὰ τὴν «ἀναπροσαρμογὴν». Τοῦναντίον μάλιστα ἡ ἀναπροσαρμογὴ ἐφαλκίδευσεν τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα ἀφ' ἑνὸς ὡς ἐκ τῶν εἰς βάρος τῶν γεωργῶν ἐπιβληθέντων παρακρατημάτων (ἐλαίου, βάμβακος κλπ.), ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ, ἔτι περισσότερον εἰς βάρος των, διαμορφωθέντος ἀνοίγματος τῆς ψαλίδος μεταξὺ γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὡς πρὸς τὸ ἐρχόμενον γεωργικὸν ἔτος, παρὰ τὴν αὐξήσιν τῆς καπνοκαλλιεργείας κατὰ 16 ο)ο, οὕτως, ὥστε νὰ πλησιάσῃ αὕτη τὴν προπολεμικὴν, εἶναι δύσκολον, λόγῳ καὶ τῆς γνωστῆς ἀνελαστικότητος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, νὰ προεικασθῇ τις τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὑποτιμῆσεως, ὡς ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μεταπτώσεων τῆς.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει ἐδῶ κυρίως νὰ τονισθῇ, διὰ νὰ μὴ πλανώμεθα εἶναι ὅτι ἡ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, χάριτι θεῆς, ἀγοραστικὴ δύναμις εἰς διάθεσιν τῆς ὑπαίθρου ἐκ 9.917 ἑκατομ. δραχμῶν ἀξίας τοῦ 1938, ἣτις ἀντιστοιχεῖ εἰς 83,5 ἑκατομμύρια δολλάρια διὰ τὰ 80 τοῖς ἑκατὸν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἤτοι εἰς 100 ἑκατομ. καὶ πλέον δολλάρια διὰ τὸ σύνολον αὐτῶν ἦτο τόσον σημαντικὴ ὥστε ἀποφασιστικῶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σημειωθείσαν αὐξήσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἐνεφάνισεν, ὡς ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν. Ἐξ ἄλλου ἡ κατὰ 100 ἑκατομ. δολλάρια, λόγῳ ὑπεραυξήσεως τῆς ἐσοδείας, μείωσις τῶν ἐξ εἰσαγωγῆς ἀναγκῶν μας ἢ ἐπὶ πλέον αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν μας πρὸ παντὸς συνετέλεσεν εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀνεωτέραν ἰσοζυγίαν τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρωμῶν. Ἐναντι αὐτῶν τῶν ἐπὶ πλέον 100 ἑκατομ. δολλαρίων ἐλέγχθη εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου περιορίσθη κατὰ 53,4 ἑκατ. δολλάρια, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ δεκάμηνον Ἰανουαρίου. Ὁκτωβρίου 1952 κατὰ 42,4 ἑκατομ. διὰ τὸ ἐπτάμηνον Ἀπριλίου—Ὁκτωβρίου. Τέλος, χάρις εἰς τὸν πορισμὸν συναλλάγματος διὰ τὰς ἐπὶ πλέον ἐξαγωγὰς καὶ τὴν ἐξοικονόμησιν τοιούτου διὰ τὰς ἐπὶ ἔλαττον εἰσαγωγὰς σημαντικώτατα ἀνεκουφίσθη τὸ συναλλαγματικὸν μας ἀπόθεμα, ὥστε τὰ μέγιστα νὰ διευκολυνθῇ ἡ λειτουργία τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

A

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ. ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΗ

Ἑλλειψις οὐσιαστικῆς προστασίας. Ἀπάτη τῶν ἀριθμῶν

Τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰδικὰ μέτρα προστασίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων (σίτος, σταφίς, ἔλαιον κλπ.) δὲν ἀντέχουν εἰς σοβαρὰν κριτικὴν, διότι ἦσαν ἀπλῶς ἐντυπωσιακά, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέληξαν νὰ εἶναι ἀνεφάρμοστα (ἑλλειψις ἀποθηκῶν συγκεντρώσεως, δυσχέρεια διοικητικῆς κλπ.) ἐγκαταλεί-

φθέντων τῶν παραγωγῶν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταπρατῶν.

Οὕτε ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε ἐφημερόσθησαν μέτρα οὐσιαστικῆς προστασίας τῶν τιμῶν τῶν Γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῶν Ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν μεταπολεμικῶς, MONON ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ἐξ οἰκονομικῆς κρίσεως ἣτις θὰ τοὺς εἶχεν ἐξουθενώσῃ ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἡ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος πλουσία παραγωγή.

Ἡ προστασία, διὰ νὰ εἶναι οὐσιαστικὴ, ἐπιβάλλεται ν' ἀποβλέπῃ εἰς συγκράτησιν τῶν τιμῶν δι' οἰκονομικῶν μέτρων εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα πρὸς ἱκανοποιητικὴν ἀπολαυτὴν τῶν γεωργῶν διὰ νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ ἐνίσχυσις τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς, καὶ προώθησις τῆς εἰς τὰ ἀνώτατα δυνατὰ ὅρια ἀποδοτικότητος, ὅπως ἐπιβάλῃ τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον.

Καὶ τοῦτο διότι ἡ Γεωργικὴ παραγωγή εἶναι περισσότερον ἐπισημὴ τῆς Βιομηχανικῆς, περισσότερον ἀκαμπτὸς μὲ βραδυτάτην προσαρμογὴν, ὁ δὲ γεωργὸς ἔχει ἀνάγκην εἰδικῆς μερίμνης καὶ προστασίας διότι δὲν δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ποικίλους καὶ πολλάκις ἀπροβλέπτους συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς τὸν ἀντίκτυπον τῶν ὁποίων ὑφίσταται μοιρολατρικῶς.

Μεταπολεμικῶς, ὅλα τὰ κράτη καὶ τὰ πλέον προηγμένα ἐν τῇ Φιλελευθέρῳ ὁργανώσει τῆς οἰκονομίας των, ἔλαβον ριζικὰ μέτρα προστασίας τῶν τιμῶν καὶ ἐμερίμνησαν καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ τοποθέτησιν τῶν γεωργικῶν των προϊόντων, δι' ὁργανώσεως τῆς προστασίας αὐτῶν ἐπὶ θετικῶν καὶ μόνιμων βάσεων.

Ἡ Μεγ. Βρεταννία διὰ τοῦ Agricultural act τοῦ 1947 καὶ αὕτη ἡ Ἀμερικὴ διὰ τῆς ἰδρυθείσης εἰδικῆς ὑπηρεσίας (P.M.A.) ἣτις συνέστη τὸ 1944, ἀπαγορεύεται εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἀγορῶν ἐπὶ ἐκάστου γεωργικοῦ εἴδους, διὰ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τὰ καθάρως οἰκονομικὰ ἐκάστοτε μέτρα, διὰ τὴν προστασίαν.

Εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεταννίαν, ὅχι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκεντρώσεως, οὕτε ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅπως συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἔτος, ὁρίζονται αἱ τιμαὶ ἐκάστου ἐκ τῶν κρινόμενων ὅτι θὰ πρέπη νὰ τύχουν προστασίας γεωργικῶν προϊόντων, τὰς ὁποίας καὶ ἐγγυᾶται εἰς τοὺς γεωργοὺς ἡ Κυβέρνησις. Εἰς τὰς Ἡνωμένας δὲ Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἡ προστασία γίνεται δι' ἐκδόσεως κρατικῶν ἐνεχυρογράφων διὰ τῶν ὁποίων ὁ γεωργὸς ἐξασφαλίζει ἐκ τῶν προτέρων τὴν κατωτάτην τιμὴν, βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1949 ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου ἔχει παραταθῇ μέχρι τοῦ 1955.

Οὐδὲν τὸ θετικόν, μόνιμον καὶ ἀξιόλογον δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν εἰς τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἐξαγγελλόμενα καὶ λαμβανόμενα μέτρα, οὔτε καὶ εἰς αὐτὸν τὸν σημαντικώτερον τομέα, τῆς ἐξασφαλίσεως τουτέστι εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἐκάστου εἴδους (σίτου, σταφίδος, ἐλαίου, ἐσπεριδοειδῶν, σταφυλῶν, οἴνου, βάμβακος, κλπ.) δικαίας τιμῆς καλυπτούσης τὰς δαπάνας παραγωγῆς καὶ ἀποφευγούσης πρόσοδον δυνάμενην νὰ καλύψῃ τὸ κατώτατον ἔστω ὄριον συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀγρότου.

Ὡς πρῶτον βασικὸν καὶ κύριον μέλημα, ἐὰν ποτὲ ὑπάρξῃ ἀληθὴς πρόθε-

σις προστασίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ τῶν ἀγροτῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις στοιχείων περὶ :

α) τῶν πληρωνομένων ὑπὸ τῶν γεωργῶν τιμῶν διὰ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τρόφιμα κλπ. (κατώτατον ὅριον συντηρήσεως τοπικῶς καὶ κατ' εἶδος καλλιεργείας).

β) Τῶν καταβαλλομένων τιμῶν πρὸς ἀγορὰν τῶν χρησίων εἰς ἐκάστην γεωργικὴν καλλιέργειαν εἰδῶν, λιπασμάτων, φαρμάκων κλπ.

γ) Τῶν φόρων, τόκων καλλιεργητικῶν καὶ μεσοπροθέσμων δανείων, καὶ ἐκτάκτων πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀγροτικοῦ ἐξοπλισμοῦ εἰδῶν, καὶ ἀντικατάστασιν τῶν ἐφθαρμένων ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἐπιβαρύνσεως.

δ) Τῶν ἀγροτικῶν ἡμερομισθίων.

Βάσει τῶν ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν διαμορφουμένων δεικτῶν, τοπικῶν καὶ κατ' εἶδος καλλιεργείας, ἐπιβάλλεται νὰ δορίζηται ἡ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΤΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗ τὴν ὁποίαν θὰ πρέπη τὸ ΚΡΑΤΟΣ νὰ ἐγγυᾶται εἰς τὸν παραγωγόν, ὀργανομένης παραλλήλως μερίμνης τοποθετήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῆς παραγωγῆς. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ σοβαρὰ ἀπαρχὴ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.

Ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα ἔγιναν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν καὶ ὅσα ἐξαγγέλλονται, εἶναι προχειρότερες καὶ δημοκοπικαὶ ἐπαγγελίαι μὲ τὰς ὁποίας δὲν ἀξίζει νὰ ἀσχοληθῇ κανεὶς σοβαρῶς. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ δὲν ἐβελτίωσαν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν Ἀγροτῶν, παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐπαγγελίας, καὶ δὲν προήγαγον τὴν Ἀγροτικὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἐπανελθὼν ἐκ Γερμανίας καὶ ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις συνεπλήρωσεν ἔτος ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέματος, ἀνέπτυξεν ἀρχικῶς τὸ τί δὲν ἔγινεν ἐπὶ τῆς προηγούμενης Κυβερνήσεως, μεταχειρισθεὶς ὅμως μετριοπαθεῖ τόνον καὶ ἀρκετὴν ἐπιείκειαν χάριν αὐτῶν καὶ τὸ τί ἐπέτελεσεν ἡ παρόυσα κατὰ τὸ διαρεῦσαν διάστημα, καθ' ὃ εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν εἰς τὴν λεπτομερὴ ἀνάπτυξιν εἰς ἣν προέβη, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ νομίσματος καὶ τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ὁ χῶρος τοῦ δελτίου εἶναι τόσο περὶ ὁρισμὸς, ὥστε νὰ ἀποτελῇ ματαιοπονίαν ἢ προσπάθειαν τῆς κριτικῆς τοῦ θέματος. Εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ μὲν θέμα τῆς ἀναπροσαρμογῆς πρέπει νὰ θεωρῇται ἐξηγητῆμενον, ἔπειτα ἀπὸ τὸν σάλον ποῦ ἐδημιούργησεν εἰς τὴν οἰκονομίαν μας καὶ τὴν ὀξείαν κριτικὴν ποῦ προεκάλεσεν ὅταν ἐφηρμόσθη, τὸ δὲ θέμα τοῦ προϋπολογισμοῦ μὲ τὰ ὡς πλεονάσματα ἐμφανιζόμενα κονδύλιά του, τίθεται πρῶτον ὡς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτέθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ θ' ἀποτελέσῃ ἐν καιρῷ ἀντικείμενον κριτικῆς καὶ ἰδίως κατὰ τὰ στάδια τῆς ἐκτελέσεώς του.

Νομίζομεν ἀκόμη ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ στηρίξῃ πολέμικην καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν θεμάτων τούτων καὶ νὰ δώσῃ πολιτικὴν μάχην εἶναι ἄν μὴ

τί ἄλλο πρόωρος λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κ. ὑπουργοῦ δὲν ἀπέδωσαν ἀκόμη τε-
λικὰ ἀποτελέσματα καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐχερῶς οὗτος θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιτάξῃ ἄλλα
νέα σχέδια.

Θὰ ἐπιμεινόμεν ὅμως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ τιμαρίθμου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς φαί-
νεται πιστεύων ὅτι ὁ τιμαρίθμος δὲν ὑπερέβη τὴν προβλεφθεῖσαν, βάσει τῆς νέας κα-
ταστάσεως, στάθμην, στηρίζει δὲ τὴν πεποίθησίν του εἰς τὸ ὅτι ὁ τιμαρίθμος τῆς χον-
δρικῆς πωλήσεως ἀνῆλθεν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν Μάρτιον, κατὰ 31%, ἐν ἀντιθέσει πρὸς
τὸν τῆς λιανικῆς πωλήσεως, ἀνῆλθεν κατὰ 16%. Καὶ προχωρεῖ ἔτι περαιτέρω, ἐξη-
γῶν τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν δύο τιμαρίθμων ὡς ἐνδειξὶν ἰσορροπίας ἐν τῇ οἰκονομίᾳ.

Ἀμφισβητοῦμεν κατ' ἀρχὴν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ποσοστιακῆς αὐξήσεως τοῦ τιμαρί-
θμου καὶ δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ὀρθὴ ἡ ἐξήγησις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν τιμαρίθ-
μων χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως, ὡς ἰσορροπίας ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. Κατὰ τὴν γνώ-
μην μας ἡ διαφορὰ αὕτη, δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἀπλῶς ἐνδειξὶν καταναλωτι-
κῆς ἀδυναμίας, ἐξ οὗ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γενικὸς τιμαρίθμος δὲν ἠκολούθησεν ἐπὶ
τοῦ παρόντος τὸ ὕψος τῆς ἀναπροσαρμογῆς, λόγῳ τῆς ἀζητησίας ὠρισμένων εἰδῶν,
τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ περιοριζομένου εἰς τὴν κάλυψιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγ-
κῶν του. Ἄν ἐξετασθῇ ὁ τιμαρίθμος κατὰ κατηγορίας ἀγαθῶν, θ' ἀποδειχθῇ κατὰ
τρόπον ἀλάνθαστον πόσον πλανᾶται ὁ κ. Ὑπουργὸς πιστεύων ὅτι πιστεύει, ἐκτός ἂν
νομίξῃ ὅτι ἰσορροπία ἐν τῇ οἰκονομίᾳ θεωρεῖται ἡ ἀδυναμία τῶν πολιτῶν πρὸς κάλυ-
ψιν τῶν ἀναγκῶν των ὅποτε δικαιολογεῖται καὶ ἡ ἀπορία τοῦ θυμοσφόου ἐκείνου
Μουσουλμάνου ἐφαρμόσαντος τὴν θεωρίαν ἡ ὁποία ἐν τῇ πράξει ἐστοίχισεν τὴν ζώην
τοῦ συμπαθοῦς τετραπόδου του. Ἄλλως δὲ εἰς ἐπὶ ῥωσιν τῆς γνώμης μας ἔρχεται ἡ
παρατηρηθεῖσα ἀπὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς στάθερός τῆς τιμῆς τῆς χρυσοῦς λίρας, ἡ
ὁποία δὲν ὀφείλεται εἰς τὰ αἷτια τὰ ὁποία ἀνεφέρθησαν ἀλλὰ εἰς τὴν ἀθρόαν προ-
σφορὰν τῆς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἀπόκτησιν δραχμῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν φο-
ρολογικῶν καὶ τῶν παντοίων ἄλλων ἀναγκῶν των.

Ὡς πρὸς τὰ θέματα τῶν μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν συμφωνιῶν, θ' ἀσχοληθῶμεν
ὅταν ἐν καιρῷ γνωσθοῦν λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς συνάψεως αὐτῶν. Οὐχ' ἤττον ὅμως
ἡ γενναιοδωρὸς χειρονομία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Γερμανικῶν περιουσιῶν, δὲν μας ἔνοχ-
λεῖ τόσο, ὅσον μᾶς ἐκπλήττει, διότι ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ἡ παραχώρησις αὕτη ἐδόθη
ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μεγαλυτέρων Γερμανικῶν οἰκονομικῶν πιστώσεων,
δὲν δικαιολογεῖται εἰμὴ μόνον ἂν ἐτίθετο ὡς ἀπαράβατος ὅρος διὰ τὴν σὺναψιν τῶν
συμφωνιῶν, πρᾶγμα ἀπίθανον, ἀφοῦ ἡ ἀνασυγκροτηθεῖσα Γερμανικὴ Οἰκονομία, οὕτως
ἢ ἄλλως θὰ ἐξηναγκάζετο νὰ ἀναζητήσῃ ἔδαφος ὅπου καὶ νὰ διοχετεύσῃ τὰ πλεονά-
σματά της, εἰς μακροχρονίους ἐπενδύσεις, ἂν δὲν ἤθελεν νὰ ἴδῃ ταύτην ἀσφυκτικῶς,
ἐν τῇ προσεχεῖ μέλλοντι, ἐκ τῆς σφυζούσης δραστηριότητός της. Πᾶς διέφυγεν τοῦτο
τῆς ὀξείας ἀντιλήψεως τοῦ κ. Μαρκεζίνη;

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν μισθοβιῶτων θὰ παρατηρήσωμεν ὀλίγα
τινά. Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀποκαλεῖ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς ἔτος ἀγροτῶν, μονοπωλῶν
ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως τὴν σχετικὴν ἀνακούφισιν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, ἐξελεθόν-
των ἐκ τῆς τρομακτικῆς οἰκονομικῆς των κρίσεως χάρις εἰς τὴν σημαντικὴν αὐξήσιν
τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἥτις εἶναι ἀποκλειστικὸν ἔργον τῆς θείας Προνοίας καὶ
ἐξαιρετικῆς εὐνοίας τῆς φύσεως τοῦτο θὰ ἦτο ἀληθὲς ἂν ὁ Ὑψιστος, ὡς Ὑπουργὸς
τῆς Γεωργίας, ἐνήργει κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς πρὸς τοὺς μισθωτοὺς, δι' οὓς θὰ ἀφιερῶθῃ, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς
Κυβερνήσεως, τὸ ἐρχόμενον ἔτος, τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ (10.300 Δις) δὲν ἀφί-
νει περιθώρια μεγάλων ἐλπίδων, δι' αὐτοὺς, δοθέντος μάλιστα ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ ἀρμό-
διωτέρου στόματος δηλώσεις δὲν προοιωνίζουσιν λήψιν μέτρων ἐξαφαιζόντων τὴν
ἱκανοποίησιν κατὰ λογικὸν ποσοστὸν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῶν μισθωτῶν.

Π. Η.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Ἡ κοινωνικὴ ἐξέλιξις διέλυσε τὸ σκότος καὶ τὶς καταχρήσεις καὶ σήμερον ἐφάνηκε καθαρὰ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ὠφελιμότης τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ καὶ κανεὶς δὲν τὸν θεωρεῖ ἐπιβλαβὴ ἀντίληψιν καὶ ἄσκοπον προσπάθειαν. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅμως νὰ γνωσθῇ εὐρέως καὶ ποῖοι ἐφαρμοζοῦν τὴν συνδικαλιστικὴν θεωρίαν, ποῖοι θυσιάζονται γιὰ νὰ μένῃ κοινωνικῶς ὠφέλιμος καὶ νὰ μεταβάλλεται εἰς θεμελιώδη κοινωνικὴ λειτουργία, προσφέρονσα ἀνεκτίμητη βοήθεια εἰς τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν.

Τὸ ἔργο αὐτὸ βαρύνει τὸ ἐπίλεκτο καὶ πρωτοπόρο κομμάτι τῆς ἐργατοῦπαλληλικῆς μάζας, τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη. Χωρὶς τοὺς συνδικαλιστικούς ἡγέτες, τὴν ἐργασία τοὺς καὶ τὶς θυσιᾶς τοὺς, δὲν θὰ ὑπῆρχαν, δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κινηθοῦν καὶ νὰ λειτουργήσουν οἱ φορεῖς τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ: Οἱ ἐργατοῦπαλληλικαὶ Ὀργανώσεις. Καὶ χωρὶς αὐτές, εἶναι ἀντιληπτὸν, πόσον χειρότερη θὰ ἦταν ἡ ζωὴ τῶν ἐργατοῦπαλλήλων καὶ πόσο ἀνεξέλικτη θὰ ἦταν ὁλόκληρη ἡ κοινωνία μας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς καὶ σὲ ποῖο χαμηλὸ πολιτισμὸ θὰ ζούσαμε μέσα στὴν παγκοσμίαν κοινωνίαν.

Τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη, πέρνουν τὴν κοινωνικὴ δύναμή τοὺς ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοὺς στὶς ὁργανώσεις τοὺς, ἀπὸ τὴν ἐκπροσώπησην τῆς μάζας τοῦ κλάδου τῶν, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες ποὺ κατευθύνουν γιὰ τὴν καλυτέρευση τῆς θέσεως τῶν συναδέλφων τῶν, ἀπὸ τὴν συμβολὴν τοὺς στὴν διάρθρωση καὶ διαμόρφωση τῆς κοινωνίας μας.

Ἐν τούτοις ἓνα κομμάτι τῆς δυνάμεώς τῶν ἀντλοῦν καὶ ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισην τῆς ιδιότητός τῶν, τῆς ἀποστολῆς τῶν, τῆς κοινωνικῆς ὠφελιμότητος τῶν ἀπὸ τὸ Κράτος τὸ ὅποιν ἐθεώρησε ὑποχρέωσίν του νὰ θέσῃ τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη ὑπὸ τὴν νομικὴν προστασίαν του. Κι' αὐτὴ, ἡ ἔλλειψις ἔστω προστασία, δείχνει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων του, μικρὴ ἀσφαλῶς σὲ σύγκριση μὲ τὸ τί κάνουν τὰ ἄλλα ἐλεύθερα Κράτη.

Τὸ θέμα μας ἀντιμετωπίζει καὶ ρυθμίζει σήμερον ἐκτὸς τῶν παλαιότερων καὶ λιγώτερον ἀποτελεσματικῶν διατάξεων τοῦ ν. 694]37, ἀρθρ. 5 ν. 2112 καὶ τοῦ ἀρθ. 281 τοῦ Α.Κ., ὁ ν. 1803]51 ποὺ θεσπίζει ὅτι οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς πάσης ἐργατικῆς ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως ἀριθμούνται τῶν καὶ ἓν ἔτος μετ' αὐτὴν, παρὰ διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ τὴν εἰδικὴν του διαδικασία.

Κατόπιν τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις ποὺ ἐφήρμοσαν τὶς διατάξεις του. Ἔτσι ἀνεγνωρίσθη μὴ μονιμότης τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἀπετράπη ἡ αὐθαίρετος ἀπόλυσίς τῶν κλπ.

Ὁ νόμος αὐτὸς ἔχει ἀρκετὰς ἐλλείψεις. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, π.χ. προ

στατεῦει μόνο τοὺς Προέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ὄχι ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. κάθε σωματείου ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ προστατευθοῦν. Προσέτι ἰσχύει σὲ πόλεις κατοικοῦμενες ἀπὸ 100.000 πληθυσμὸ καὶ ἄνω, ὡς νὰ μὴν ὑπάρχουν σωματεῖα σὲ μικρότερες πόλεις ἢ νὰ μὴν ἐκδηλοῦνται σ' αὐτὰς οἱ ἐργοδοτικὲς αὐθαιρεσίες. Τέλος διότι εἶναι γνωστὴ ἡ βραδύτης τῆς διεκπεραίωσεως μιᾶς ἐργατικῆς ὑποθέσεως, ἂν ἓνα στέλεχος ἀπολυθῇ καὶ μέχρι νὰ ἀπολαύσῃ τὸ Δίκαιόν του, ὑποφέρει, πένεται καὶ στερεῖται ἡ ὁργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Μὲ τὸ νόμον 1803]51 ἔχομεν συνεπῶς ἀτελὴν προστασίαν τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν. Ἔτσι οἱ ἐργάτες καὶ ὑπάλληλοι διστάζουν, φοβοῦνται νὰ ἀναλάβουν εὐθύναν γιὰ τὴν ἐργοδοσίαν τοὺς θὰ τοὺς βλέπουν μὲ ὑποψίας, δυσπιστίας, διότι φαντάζονται ὅτι στρέφονται ἐναντίον τοὺς καὶ ἂν μποροῦν, τοὺς καταδιώκουν, μὲ πρῶτον μέτρο τὴν ἀπόλυσιν. Ἔτσι δὲν μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν συνδικαλιστικὰ στελέχη καὶ οἱ ὁργανώσεις δὲν ἐπανδρύνονται εὐκόλως, μὴ δυνάμενες νὰ δράσουν γιὰ τὸ συνολικὸ καλὸ, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ καταλαβαίνουν πολλοὶ ἐργοδοτές.

Διὰ νὰ παράσχῃ ὁ ν. 1803]51 οὐσιαστικὴν προστασίαν στὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ δι' ἀσφαλεστέρων μέτρων ἐναντίον παντὸς τεχνάσματος τοῦ ἐργοδότου, ὥστε νὰ γίνεται σεβαστὴ ἡ συνδικαλιστικὴ δρᾶσις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀπεργίας καὶ δι' ἀναγνωρίσεως μεγαλυτέρας δυνάμεως εἰς αὐτά. Ὁφέλιμο νομίζουμε νὰ ὑποδείξωμε μερικὰς συμπληρώσεις ἐνδεικτικῶς. Ὁφέλιμος θὰ ἦτο ἡ θέσπισις τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν ἀπὸ τὰς Ἀρχάς. Αὕτη θὰ ἔκαμε ἀκουστάς τὰς ἀναφοράς τῶν πρὸς αὐτάς, τὰς γνώμας τῶν καὶ θὰ συνέβαλεν εἰς τὴν ἀμβλυσίν τῶν ἀντιθέσεων ἐργατῶν ἐργοδοτῶν. Ἀκόμη ἡ παροχὴ εἰς τὰς ὁργανώσεις τοῦ δικαίωματος ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν πλήρους ἀποδεικτικῆς δυνάμεως, ὥστε νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὰ Δικαστήρια, ὕπουργεῖα κλπ. Δι' αὐτῶν θὰ ἀπεδεικνύοντο πολλὰ γεγονότα ἀμέσως καὶ θὰ ἐρρυθμίζοντο πολλαὶ διενέξεις. Προσέτι θὰ ἐξυπηρέτη τοὺς ἀδικουμένους, τὸ δικαίωμα τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν τῆς ἐπισκέψεως τῶν χώρων ἐργασίας, ὥστε νὰ διαπιστοῦται ἡ παράβασις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ νὰ ἐρρυθμίζετο ἡ διαφορὰ καὶ τὰ παράπονα ἀποκεντρωτικῶς καὶ ἀμέσως. Τέλος ἂν καὶ πολλὰ ἀκόμη θὰ ἠδύναντο νὰ προταθοῦν—ἂν αἱ καταθέσεις τῶν εἰς τὰ Δικαστικάς Ἀρχάς ἀποκτοῦσαν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος καὶ βάρος, θὰ ἐλύοντο πολλαὶ διενέξεις ταχέως καὶ δικαίως.

Διὰ τῆς τοιαύτης νομικῆς προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν θὰ ἐπετυγχάνοντο σημαντικὰ καὶ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα, ὅπως θὰ εἶχαμεν ἐκλεκτότερα στελέχη ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος, μορφώσεως, ἐργατικότητος καὶ συνεπῶς ἀποδόσεως. Διὰ τῆς προστασίας ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ εἰς πᾶσαν περιοχὴν ποὺ περιλαμβάνει χώρους ἐργασίας καὶ τὸν ὅσον τῆς θέσεώς τῶν, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποβῇ, περισσότερον ἀπὸ ὅτι εἶναι, παράγοντες κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, εἰρήνης καὶ εὐημερίας.

Ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπῇ Ἐργατικοῦ Κώδικος ὠφέλιμον θὰ ἦτο νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς ἀνωτέρω σκέψεις.

Α. Μρλς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Υπό τὸν τίτλον «*Μία στρατηγική ἐπανάστασις*» οἱ Times τοῦ Λονδίνου τῆς 17ης Νοεμβρ. ἐδημοσίευσεν βαρυσήμαντον ἄρθρον ἐπὶ τῶν ἐπελθουσῶν εἰς τὴν Μεσόγειον στρατηγικῶν μεταβολῶν κατόπιν τῆς αὐξήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ βου Ἀμερικανικοῦ στόλου καὶ τῶν συμφωνιῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀμερικανικῶν βάσεων.

Διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς τώρα - γράφουν - «ἡ Μεσόγειος δὲν εἶναι ἀπλῶς μία ἐσωτερικὴ θάλασσα. Ἡ Εὐρώπη εἶναι μία χερσόνησος καὶ αἱ ἄκται τῆς Μεσογείου ἀποτελοῦν τὸ εὐπρόσβλητον πλευρὸν της.» Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀποτελεῖ «στιβαρὸν ἀντίβαρον κατὰ πάσης ἐπιθέσεως». Βεβαίως τίποτε δὲν θὰ εἰσπυρέσῃ νὰ πείσῃ τοὺς Ρώσους διὰ τὸν ἀμυντικὸν χαρακτῆρα τῶν νέων βάσεων. Εἰς πολλὰς δὲ χώρας προεκλήθησαν προστριβαὶ μετὰξὺ ἐντοπίων καὶ Ἀμερικανῶν. Ἀλλ' ἐναντι αὐτῶν τῶν μειονεκτημάτων πρέπει νὰ ἀντιταχθοῦν ὅχι μόνον τὰ στρατηγικὰ πλεονεκτήματα ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνίσχυσις τὴν ὁποῖαν ἡ παρουσία Ἀμερικανικῶν δυνάμεων παρέχει ψυχολογικῶς εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου.

«Πάντως - καταλήγει - ἡ Μεσόγειος παραμένει πλέον ἢ ποτὲ τμήμα τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ ἱπολιτικῶς ἔπαυσε νὰ εἶναι Εὐρωπαϊκὴ θάλασσα».

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ παρισινοῦ «Match Du Monde», ὁ διαπρεπὴς δημοσιολόγος Raymond Cartier, ἀναλύει τὰς μεταβολὰς τὰς ἐπελθούσας εἰς τὴν στρατηγικὴν ἰσορροπίαν τοῦ κόσμου ἐκ τῆς χρησιμοποιοῦσεως τῆς βόμβας ὑδρογόνου ὑπὸ τῶν Ρώσων. Τὸ συμπέρασμα τῆς εἶναι ὅτι τὸ Πεντάγωνον προσανατολίζεται πρὸς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ καλυτέρα δυνατὴ ἄμυνα κατὰ τοιούτων ἐναερίων ἐπιθέσεων, ἔγκειται εἰς τὴν κεραυνοβόλον ἀντεπίθεσιν. Ἀλλὰ «τὸ δόγμα τῶν ἀντιποίνων ἀπαιτεῖ βάσεις ἔξω τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἡμισφαιρίου».

Τοῦτο κατὰ τὸν Cartier ὁδηγεῖ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας πρὸς μίαν «Περιφερειακὴν στρατηγικὴν», δηλ. μετ' τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ρωσικὴ εἰσβολὴ εἶναι ἀναπόφευκτος, τὴν παρασκευὴν ἀνακαταλήψεως τῆς Εὐρώπης ἐξ ὀρισμένων βάσεων ἐκ τῶν προτέρων καθορι-

σμένων. Εἰς τὸν προσανατολισμὸν τοῦτον συγκαλύπτει καὶ ἡ ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ κρατοῦσα ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκὸν στρατόν. «Ὁ Ζαϊρ ὅς τῶν ταλαντεύσεων παρήλθε. Ἡ Ἀμερικὴ ἐπέμεινε μέχρις ἀδιακρίσιας. Δὲν θὰ ἐπιμείνῃ πλέον».

Ἡ «Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ Λονδίνου, εἰς τὸ φύλλον τοῦ Νοεμβρίου, δημοσιεύει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀγροτικὴ Ἐπανάστασις». Ἐν αὐτῷ ὑποστηρίζεται ὅτι οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ ὁλονέν περισσότερο θὰ βελτιώνουν τὴν θέσιν των. Οἱ ἀγρόται διὰ τῆς ψήφου των θὰ ἀποκτοῦν πολιτικὴν ἰσχύον καὶ θὰ ἐπηρεάζουν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων των τὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Δεδομένης τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ τῆς ἐκβιομηχανίσεώς των, οἱ ἀγρόται, ὅπως ἄλλοτε οἱ βιομηχανικοὶ ἐργάται, θὰ ἐμφανίζονται μετ' ἐκτετατοτέρων δυνάμεων τὰς ἀξιώσεις των. Ἀλλὰ καὶ ἡ διαρκὴς αὐξήσις τῶν ἀναγκῶν εἰς μέσση διατροφῆς, συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς στάθμης τῆς ζωῆς των, θὰ αὐξάνῃ τὴν σημασίαν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς ἀλιείας πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τῶν ὁποίων θὰ πρέπει διὰ νέων ἐπιστημονικῶν μεθόδων, νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν Κυβερνήσεων.

Ὅπως εἰς τὴν Βιομηχανίαν, οὕτω καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν εἰδῶν διατροφῆς, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία, ἀγροτῶν, κεφαλαιοῦ, ἐπιστήμης καὶ τῆς διοικήσεως ἐκάστης χώρας. Ἐν τῷ ἄρθρῳ καταδικάζεται ὁ πληθωρισμὸς ὡς μέσον αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, καὶ ἐκτίθεται ὅτι καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν κατενοήθη ἡ ἀνάγκη τῆς διὰ μεθόδων ἐπιστημονικῶν καὶ διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀγροτῶν αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἐν τέλει δὲ ὑποστηρίζεται ὅτι οὔτε διὰ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν γεωργίαν, οὔτε διὰ τῶν κολλεκτιβισμῶν θὰ λυθῇ τὸ μέγα πρόβλημα τῶν τεραστίων ἀναγκῶν εἰς εἶδη διατροφῆς. Χρειάζονται νέαι μέθοδοι καὶ πρὸ παντὸς θέλησις διὰ τὴν ἀπαιτουμένην μεγάλην συστηματικὴν προσπάθειαν.

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Δεκαπενθήμερος Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις (Δελτίον Πολιτικῶν)
ΓΡΑΦΕΙΑ Ξενοφώντος 15α ΑΘΗΝΑΙ
Διευθύνσεις κατὰ νόμον

Υπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 6 § 1
ν. 1092/1938

Διευθυνσις ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
κατοικίας ὁδὸς Ἱπποκράτους 9 τηλ. 23.470
ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Τυπογραφείου Διον. Πετσάλης
κατοικία Ψαρομυλικοῦ 15 τηλ. 22.062 Ἀθήναι

Τὰ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ ἀποστέλλονται ΔΩΡΕΑΝ εἰς τὰ ΜΕΛΗ τῆς Πολιτικῆς μας κινήσεως Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰ λαμβάνουν προσωπικῶς παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν των ὡς καὶ τοιαύτας φίλων των οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ ἤθελον.

Ἡ Ἐκδοσις

Ξενοφώντος 15

